

מגילת אסתר

Megillat Esther

Translated by Pamela Barmash

Copyright © 2021 by the Rabbinical Assembly.

The rightsholder grants permission to copy and redistribute this work for noncommercial purposes only, during the period starting February 10, 2021 and ending February 28, 2021. All other uses require the express permission of the Rabbinical Assembly, 3080 Broadway, New York, NY 10027.

www.rabbinicalassembly.org

CHAPTER 1

(1) So it happened in the days of Ahashveirosh, that Ahashveiros who ruled from India to Kush 127 provinces, (2) in those days when King Ahashveiros was in residence in his royal seat in the imperial acropolis of Shushan, (3) in the third year of his reign, he made a banquet for his lords and courtiers, the Persians and Medes in full force, the aristocrats, and the lords of the provinces who served him. (4) When he had displayed the dazzling wealth of his kingdom and the magnificent glory of his majesty for many days, 180 days (5) at the end of that time, the king made for all the people in the imperial acropolis of Shushan, for high and low, a banquet for seven days in the courtyard of the royal pavilion garden. (6) Oh, the curtains of white and tekhelet woven with cords of fine linen and purple on silver rods and alabaster pillars, with couches of silver and gold on a mosaic floor of red, blue, white, and black marble, (7) and the libations served in vessels of gold and vessels of various designs, and royal wine in abundance in the royal style, (8) and the drinking was according to the law of “no regulation,” for so the king had instituted for all the butlers to do according to every man’s wishes. (9) So, too, Queen Vashti made a banquet for the women in the royal palace of King Ahashveirosh.

(10) On the seventh day, when the king was lighthearted with wine, he told Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar, and Karkas, the seven eunuchs in attendance on King Ahashveirosh, (11) to bring Queen Vashti before the king in the royal diadem to show the people and the lords her beauty, because she was good-looking. (12) Queen Vashti refused to come at

א ויהי בימי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ׃
 מֵהַדָּו וְעַד-כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה׃
 ב בַּיָּמִים הֵהֵם כְּשֶׁבֶת | הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל
 כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבֵּירָה׃ ג בַּשָּׁנָה
 שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו
 חַיִּל | פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתַיִם וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
 לְפָנָיו׃ ד בַּהֲרֹאתוֹ אֶת-עֵשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 וְאֶת-יָקָר וּתְפָאָרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים
 שְׂמוֹנִים וּמֵאֶת יוֹם׃ ה וּבְמִלּוֹאת | הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים׃
 בְּשׁוּשַׁן הַבֵּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֵּה
 שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצָר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ׃ ו חוֹר |
 כַּרְפָּס וּתְכֵלֶת אַחוּז בְּחַבְלֵי-בוֹץ וְאַרְגָּמָן
 עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף
 עַל רְצָפֹת בַּהֲטוֹ-נֶשֶׁשׁ וְדָר וְסַחֲרֹת׃ ז וְהַשְּׂקוֹת
 בְּכֵלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיַיִן מַלְכוּת
 רַב כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ׃ ח וְהִשְׁתַּיָּה כְּדַת אֵין אִיֶּס
 כִּי-יָכוֹ | יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רֶב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת
 כְּרָצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ׃ ט גַּם וְשִׁתֵּי הַמַּלְכָּה עֲשֵׂתָה
 מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ׃
 אַחַשְׁוֵרוֹשׁ׃

י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹן אָמַר
 לְמַהוֹמֶן בְּזֹתָא חַרְבוּנָא בְּגִתָּא וְאַבְגִּתָּא זֹתָר
 וְכַרְפָּס שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשָׂרְתִים אֶת-פָּנָיו
 הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ יא לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתֵּי
 הַמַּלְכָּה לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת
 הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-זִפְלָה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה
 הִיא׃ יב וּתְמַאֵן הַמַּלְכָּה וְשִׁתֵּי לְבוֹא בְּדַבָּר

the royal command conveyed by the eunuchs. The king was greatly incensed, and his wrath flared up. (13) The king consulted his wise men, learned in precedents, for such was the royal practice to consult with those learned in law and adjudication. (14) His closest advisors were Karshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memukhan, the lords of Persia and Media, who had access to the king and were stationed at the premier rank in the kingdom. (15) The king asked, "According to law, what should be done to Queen Vashti because she has refused to obey the royal order conveyed by the eunuchs?" (16) Memukhan said, before the king and the lords, "Not only the king has Queen Vashti wronged, but the lords and all the peoples who are in the provinces of King Ahashveirosh. (17) For when the queen's conduct spreads to all women, it will make their husbands despised in their eyes, when they say that King Ahashveirosh ordered that Queen Vashti come before him and she did not. (18) Even today, the great ladies of Persia and Media who heard of the queen's conduct are speaking about it to all the royal lords, and there is plenty of vilification and discord! (19) If it pleases the king, let a royal decree be issued at his behest, and let it be written in the laws of Persia and Media, not to be overturned: Because Vashti did not come before King Ahashveirosh, let her royal status be given to another who is more worthy of it than her. (20) Let this royal mandate, which the king will make in all his kingdom, vast as it is, be obeyed. All the women shall give honor to their husbands, from high to low." (21) This counsel pleased the king and the lords, so the king did according to Memukhan's counsel. (22) He sent written instructions to all the royal provinces, every province in its own script and every people in its own language, so that every man would be lord in his home and speak in the language of his people.

הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ יָג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יִדְעֵי הַעֲתָיִם כִּי־כֹן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לַפְּנֵי כָל־יִדְעֵי דָת וְדִין יָד וְהִקְרַב אֵלָיו כָּרְשֵׁנָא שֶׁתָּר אַדְמַתָּא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מֶרֶס מְרִסְנָא מְמוּכָן שְׁבַלְת שָׂרִי | פֶּרֶס וּמְדֵי רֵאִל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיְשָׁבִים רָאשְׁנָה בַּמְּלָכוֹת: טו כָּדַת מֵה־לַעֲשׂוֹת בַּמְּלָכָה וּשְׁתֵּי עַל | אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ בִּיַד הַסְּרִיסִים: טז וַיֹּאמֶר מוּמְכָן (מְמוּכָן) לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עָוְתָהּ וּשְׁתֵּי הַמְּלָכָה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ: יז כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמְּלָכָה עַל־כָּל־הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאֲמָרִם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת־וּשְׁתֵּי הַמְּלָכָה לַפְּנֵי וְלֹא־בָּאָה: יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה | שָׂרוֹת פֶּרֶס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמְּלָכָה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וַיְדִי בְּזִיוֹן וַקְצֹף: יט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מְלָכוֹת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתֵּי פֶרֶס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבֹא וּשְׁתֵּי לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמְלָכוֹתָהּ יִתְּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטוֹבָה מִמֶּנָּה: כ וְנִשְׁמַע פְּתָגִם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מְלָכוֹתָיו כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קָטָן: כא וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבַר מְמוּכָן: כב וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי לְהִיּוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ:

CHAPTER 2

(1) Some time later, when King Ahashveirosh's fury had subsided, he remembered Vashti and what she had done and what was decreed against her. (2) The royal servants who were attending him said, "Let young women, virgin and beautiful, be sought for the king, (3) and let the king appoint commissioners in all the provinces of his kingdom who will gather every young woman, virgin and beautiful, to the imperial acropolis of Shushan, to the harem in Heigai's care, the king's eunuch in charge of the women, and let them be given beauty treatments. (4) The young woman who pleases the king most will be queen in place of Vashti." The idea pleased the king, so he did it.

(5) Once upon a time, there was a Jew in the imperial acropolis of Shushan by the name of Mordecai, son of Ya'ir, son of Shim'i, son of Kish, a Benjaminite, (6) who had been exiled from Jerusalem in the deportation that had been taken into exile along with King Yekhonya of Judah, which had been forced into exile by King Nebukhadnezzar of Babylon. (7) He was entrusted with Hadassah (*the Hebrew name her family and friends knew her by*)—that is, Esther (*the vernacular name outsiders knew her by*)—his uncle's daughter, for she had neither father or mother. The young woman was shapely and beautiful, and when her father and mother died, Mordecai took her in as his daughter. (8) When the king's order and law were proclaimed and many young women were gathered in the imperial acropolis of Shushan under the supervision of Heigai, Esther was also taken to the king's palace under the supervision of Heigai, guardian of the women. (9) The young woman pleased him and won his favor, and he hastened to furnish her with

א אחר הדברים האלה כשך חמת המלך
 אחשוורוש זכר את-ושתיל ואת אשר-עשתה
 ואת אשר-נגזר עליה: ב ויאמרו נערי-המלך
 משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות
 מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות
 מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת
 מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים
 אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון
 תמרקיהו: ד והנערה אשר תיטב בעיני
 המלך תמלך תחת ושתיל וייטב הדבר בעיני
 המלך ויעש כן:

ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו
 מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש
 ימיני: * ו אשר הגלה מירושלים עם-הגלה
 אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר
 הגלה נבוכדנצר מלך בבל: ז ויהי אמן
 את-הדסה היא אסתר בת-דדו כי אין לה
 אב ואם והנערה יפת-תאר וטובת מראה
 ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח
 ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ
 נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי
 ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי
 שמר הנשים: ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא
 חסד לפניו ויבהל את-תמרקיהו ואת-מנותה
 לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה

*It is customary for the congregation to recite this verse before the reader.

her beauty treatments and her rations, as well as seven superior maids from the king's palace. He gave her and her maids preferential treatment in the harem. (10) Now, Esther had not revealed her people or her ancestry, because Mordecai had told her not to. (11) Every single day, expecting the worst, Mordecai walked about in front of the courtyard of the harem, seeking to learn how Esther was faring and what was being done to her. (12) When each young woman's turn came to go to King Ahashveirosh at the end of twelve months' treatment—for that was the period spent on their beautification, six months with oil of myrrh and six months with perfumes and women's beauty treatments— (13) whatever she requested would be given to her to take with her from the harem to the royal dwelling. (14) She would go in the evening and leave in the morning for the other harem under the supervision of Sha'ashgaz, the king's eunuch, guardian of the concubines. She would not go again to the king unless the king fancied her and she was summoned by name. (15) When the turn of Esther—daughter of Avihayil, the uncle of Mordecai, who had taken her in as his daughter—came to go to the king, she asked only for what Heigai, the king's eunuch, guardian of the women, advised. So Esther won the favor of all who saw her.

(16) Esther was taken to King Ahashveirosh in his royal house in the tenth month—that is, the month of Tevet—in the seventh year of his reign. (17) The king loved Esther more than all the other women. She won his favor and devotion more than all the other young women. He put the royal turban on her head and made her a royal wife in place of Vashti. (18) The king made a great banquet for his lords and courtiers—the banquet of Esther! He made a reduction in taxes for all the

מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: י לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: יא ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל המלך אחשורוש מקצ' היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: יג ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: יד בערב | היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: טו ובהגיע תר אסתר בת אביחיל יד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותתי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה:

טז ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחודש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו: יז ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: יח ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות

provinces, and he gave gifts in the royal style. (19) When the virgins were gathered again, Mordecai was stationed in the royal gateway administrative complex. (20) Esther continued to not reveal her people or her kindred because Mordecai had told her not to; Esther continued to follow the bidding of Mordecai just as she had during his guardianship.

(21) In those days, when Mordecai was stationed in the king's gateway administrative complex, Bigthan and Teresh, two of the king's eunuchs from the Guards of the Threshold (of the king's private living quarters), fumed and sought to violently attack King Ahashveirosh. (22) The intrigue became known to Mordecai. He told it to Queen Esther, and she told it to the king in Mordecai's name. (23) The intrigue was investigated and confirmed; the two of them were impaled on a stake, and it was recorded in the book of royal annals.

עֲשֶׂה וַיִּתְּנוּ מִשָּׂאת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ: יֵט וַיְבַהֲקֵבֶץ
בְּתוֹלוֹת שְׁנֵי יְמֵי וּמְרֻדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:
כ אֵין אֶסְתֵּר מַגִּידַת מוֹלְדוֹתֶיהָ וְאֶת־עַמָּהּ
כְּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרֻדְכֵי וְאֶת־מֵאֲמַר מְרֻדְכֵי
אֶסְתֵּר עֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאֲמִנָּה אֶתּוֹ:

כֹּא בַיָּמִים הָהֵם וּמְרֻדְכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:
קִצְףוּ בְּגִתּוֹ וַתִּרְשׁ שְׁנֵי־סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי
הַסֹּף וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוֹשׁ:
כב וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמְרֻדְכֵי וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מְרֻדְכֵי:
כג וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ
וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

CHAPTER 3

(1) Some time later, King Ahashveirosh aggrandized Haman, son of Hammedatha the Agagite, promoted him, and put his throne above all the lords who were with him. (2) Now all the king's courtiers who were in the king's gateway administrative complex used to kneel and bow down low before Haman, for so the king had commanded for him, but Mordecai would not kneel or bow down low. (3) The king's courtiers who were in the royal gateway complex said to Mordecai, "Why do you flout the command of the king?" (4) When they spoke to him day after day and he did not listen to them, they told Haman to see whether Mordecai's explanation would prevail, for he had told them he was a Jew. (5) When Haman saw that Mordecai would not kneel or bow down low, he was filled with fury. (6) But he scorned laying hands on Mordecai alone once he was told who Mordecai's people were. Haman sought to destroy all the Jews, Mordecai's people, throughout all the kingdom of Ahashveirosh.

(7) In the first month, that is, the month of Nisan, in the twelfth year of King Ahashveirosh, a *pur*, that is, a lot, was cast before Haman, taking the days and months one by one until it fell on the twelfth month, that is, the month of Adar. (8) Haman said to King Ahashveirosh, "There is one people, dispersed and distinct among the peoples in all the provinces of your kingdom. Now, their laws are different from those of any other people, and the laws of the king they do not obey. It is not worth the king's while to tolerate them. (9) If it pleases the king, let it be written for their destruction, and ten thousand talents of silver will I weigh out to the executive officers to deposit in

א אחר | הדברים האלה גדל המלך
אחשוורוש את-המן בן-המדתא האגגי
ונישאהו וישם את-כסאו מעל כל-השורים
אשר אתו: ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער
המלך כרעים ומשתחיים להמן כי-כן
צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות
המלך: ד ויהי באמרם (כאמרם) אליו יום
וליום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות
העמדו דברי מרדכי כי-הגיד להם
אשר-הוא יהודי: ה וירא המן כי-אין מרדכי
כרע ומשתחוה לו ויפלא המן חמה: ו ויבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי-הגידו לו
את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד
את-כל-היהודים אשר
אחשוורוש עם מרדכי: ז בתדש הראשון
הוא-תדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך
אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן
מיום | ליום ומחדש לחדש שנים-עשר
הוא-חדש אדר:

ח ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם-אחד
מבצר ומפרד בין העמים בכל מדינות
מלכותך ודתיהם שנות מפל-עם ואת-דתני
המלך אינם עשים ולמלך אין-שנה להניחם:
ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשורת

the royal treasuries.” (10) The king removed his signet ring from his hand and gave it to Haman, son of Hammedatha the Agagite, adversary of the Jews. (11) The king said to him, “The money is granted to you, and the people are yours to deal with as you see fit.”

(12) The scribes were summoned on the thirteenth day of the first month, and a decree was written, as Haman commanded, to the satraps of the king, to the governors of every single province, to the lords of every single people, every province in its own script and every people in its own language. In the name of King Ahashveirosh it was written, and it was sealed with the signet ring of the king. (13) Written instructions were sent by couriers to all the king’s provinces to destroy, kill, and finish off all the Jews, from young to old, children and women, on a single day, the thirteenth day of the twelfth month, that is, the month of Adar, and their possessions to plunder. (14) The text of the writ was that a law should be promulgated in every single province, publicly disclosed to all the peoples so that they would be ready for that day. (15) The couriers went out posthaste at the command of the king, and the law was promulgated in the royal acropolis of Shushan. The king and Haman sat down to feast, but the city of Shushan was in consternation.

אֲלָפִים כֶּפֶר־כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל־יְדֵי עֲשֵׂי
הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל־גִּנְגֵי הַמֶּלֶךְ: י וַיֹּסֶר
הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהַמָּן
בֶּן־הַמְּדֵתָא הָאֲגָגִי צָרֵר הַיְהוּדִים: יא וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהַמָּן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ
כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:

יב וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה
הַמֶּן אֶל אַחֲשֻׁדְרַפְנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּאֹת אֲשֶׁר
| עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה
וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ:
אַחֲשֻׁרֶשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:
יג וְנִשְׁלַח סֹפְרִים בְּיַד הַרְצִיִם
אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִנְעֹר וְעַד־זָקוֹן טָף וְנָשִׁים
בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר
הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹ: יד פְּתֻשְׁגָּן
הַכְּתָב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי
לְכָל־הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה:
טו הַרְצִים יִצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת
נִתְּנָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמָּן יֵשְׁבוּ
לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשַׁן נְבוֹכָה:

CHAPTER 4

(1) When Mordecai found out what had been done, Mordecai tore his clothes and dressed in sackcloth and ashes. He went forth in the midst of the city and shouted loudly and bitterly. (2) He came up to the royal gateway complex, for there was no entry to the royal gateway complex when dressed in sackcloth. (3) In every single province, where the king's command and law had reached, the Jews were in great sorrow, fasting, weeping, and mourning, and sackcloth and ashes were laid out in vast numbers. (4) Esther's servants and eunuchs came to her and told her, and she shuddered greatly. She sent clothes for Mordecai to wear and to remove his sackcloth from him, but he did not accept them. (5) Esther summoned Hatakh, one of the king's eunuchs whom the king had put in her service, and she commanded him to speak to Mordecai to learn "what's going on" and "what's this about." (6) Hatakh went forth to Mordecai, to the city plaza in front of the royal gateway complex. (7) Mordecai told him what had happened to him and the matter of the silver that Haman said he would weigh out into the royal treasuries against the Jews in order to destroy them; (8) and the text of the writ of the law that was promulgated in Shushan to destroy them he gave to him to show to Esther and inform her of the matter, to command her to go to the king to appeal to him and plead with him for her people. (9) Hatakh came and told Esther Mordecai's words. (10) Esther said to Hatakh, and commanded him to speak with Mordecai, (11) "All the king's courtiers and the people of the king's provinces know that every man or woman who comes to the king in the inner court who has not been summoned—there is one law for him, to be put to death. The

א ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע
 מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא
 בתוך העיר ויצעק וזעקה גדולה ומרה:
 ב ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא
 אל שער המלך בלבוש שק: ג ובכל מדינה
 ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
 אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק
 ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה (ותבואנה)
 נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלת
 המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
 את מרדכי ולהסיר שקו מעלו ולא קבל:
 ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
 העמיד לפנייה ותצוהו על מרדכי לדעת
 מה זה ועל מה זה: ו ויצא התך אל מרדכי
 אל דרחוב העיר אשר לפני שער המלך:
 ז ויגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת
 פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנני
 המלך ביהודיים (ביהודים) לאבדם:
 ח ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן
 להשמידם נתן לו להראות את אסתר
 ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך
 להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ט ויבוא
 התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר
 אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי:
 יא כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
 ידעים אשר כל איש ואשה אשר
 יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר

one alone to whom the king extends his golden scepter may live. But I, I have not been summoned to go to the king in these thirty days.” (12) They told Mordecai Esther’s words.

(13) Mordecai said in response to Esther, “Don’t imagine that, of all Jews, you can escape with your life in the king’s house. (14) For if you remain completely silent at this time, ease and rescue will arise for the Jews from another place, but you and your father’s house shall perish. Who knows whether for a time like this you have reached royal status?” (15) Esther said in response to Mordecai, (16) “Go, assemble all the Jews found in Shushan, and fast for me; don’t eat or drink for three days, night and day. My girls and I will also fast in this manner, and when I come in to the king against the law, if I perish, I perish.” (17) Mordecai traversed the city and did all that Esther had commanded him.

לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאִשֶּׁר
יִוְשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שֵׁרְבִיט הַזֶּהָב וְחִיָּה וְאֲנִי
לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים
יּוֹם: יב וַיִּגִּידוּ לְמֶרְדֵּכָי אֵת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:

יג וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר
אֶל־תִּדְמִי בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ
מִכָּל־הַיְּהוּדִים: יד כִּי אִם־תִּחְרָשׁ תִּחְרִישׁ
בְּעַת הַזֹּאת רִיחַ וְהַצִּלָּה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים
מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית־אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּמִי
יִוָּדַע אִם־לָעַת כְּזֹאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת:
טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מֶרְדֵּכָי: טז לֵךְ
כְּנוּס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשָׁן
וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל־תֵּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כִּן
וּבָכֹן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כִדָּת וְכִאֲשֶׁר
אָבְדַתִּי אָבְדַתִּי: יז וַיַּעֲבֵר מֶרְדֵּכָי וַלְעֵשׂ כָּכֵל
אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

CHAPTER 5

(1) On the third day, Esther dressed in royal apparel and stood in the inner court of the royal palace, facing the royal palace, while the king was seated on his royal throne in the throne room facing the entrance of the palace. (2) As soon as the king saw Queen Esther standing in the court, she won his favor. The king extended the golden scepter which he had in his hand toward Esther. Esther approached and touched the tip of his scepter. (3) The king said to her, “What distresses you, Queen Esther? And what is your request? Even up to half the kingdom, it shall be granted you.” (4) Esther said, “If it pleases the king, may the king and Haman come today to a banquet that I have made for him.” (5) The king said, “Speed Haman to do Esther’s bidding!” The king and Haman came to the banquet that Esther had prepared.

(6) During the wine course, the king said to Esther, “What is your wish? It shall be granted to you. And what is your request? Even up to half the kingdom, it shall be fulfilled.” (7) Esther answered formally, “My wish, my request—(8) if I have found favor with the king, and if it pleases the king to grant my wish and fulfill my request—may the king and Haman come to a banquet I shall make for them, and tomorrow I shall do the king’s bidding.”

א ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ב ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו וישט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמון היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את המון לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמון אל המשתה אשר עשתה אסתר:

ו ויאמר המלך לאסתר במשתה הלין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ח אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמון אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

(9) That day Haman went out happy and in good spirits, but when he espied Mordecai in the royal gateway complex—and Mordecai did not rise or even budge for him—he was filled with fury at him. (10) Yet he kept control of himself and went home. He sent for his friends and his wife Zeresh. (11) He told them about his great wealth and his many sons, and all about how the king had aggrandized him and advanced him above the lords and the king’s courtiers. (12) “Even more,” he said, “Queen Esther brought only me to the banquet she made for the king, and again tomorrow I am invited by her along with the king. (13) But all this is worthless every time I see Mordecai the Jew stationed in the royal gateway complex.” (14) His wife Zeresh and his friends said to him, “Let a stake fifty cubits high be set up, and in the morning ask the king to impale Mordecai on it so that you can go happily with the king to the feast.” The suggestion pleased Haman, and he had the stake set up.

ט וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב
וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת־מֶרְדֵּכַי בְּשַׁעַר הַמְּלָךְ
וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל־מֶרְדֵּכַי
חֲמָה: י וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בַּיִתּוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיִּבֵּא אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: יא וַיְסַפֵּר
לָהֶם הַמֶּן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמְּלָךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ
עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמְּלָךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶף
לֹא־הִבִּיאָהּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמְּלָךְ
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי
וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־הַמְּלָךְ:
יג וְכָל־זֶה אֵינְנִי שׂוֹה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי
רֹאֶה אֶת־מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמְּלָךְ:
יד וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבִיּוֹ
יַעֲשׂוּ־עֵץ גְּבוּהָ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיַּבְבֵּקֶר | אָמַר
לְמַלְךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מֶרְדֵּכַי עָלָיו וַבֹּא־עִם־הַמְּלָךְ
אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

CHAPTER 6

(1) On that very night, sleep eluded the king, so he ordered that the book of memoranda, the royal annals, be brought in, and as they were read before him, (2) it was found recorded there that Mordecai had informed on Bigthan and Teresh, two of the king's eunuchs from the Guards of the Threshold (of the king's private living quarters), who sought to violently attack King Ahashveirosh. (3) "What honor or advancement," the king asked, "has been done for Mordecai for this?" The king's servants who were attending him replied, "Nothing at all has been done for him." (4) The king asked, "Who's in the court?" Now, Haman had come to the outer court of the royal palace to tell the king to impale Mordecai on the stake he had prepared for him. (5) The king's servants said to him, "Haman is now standing in the court," and the king said, "Let him in." (6) Haman came in, and the king asked him, "What should be done for a man whom the king wants to honor?" Haman thought to himself, "Whom would the king want to honor more than me?" (7) Haman said to the king, "The man whom the king wants to honor— (8) let royal apparel that the king has worn be brought, as well as a horse on which the king has ridden, with a royal diadem on its head, (9) and let the apparel and the horse be put in the charge of one of the king's aristocratic lords. Let them dress the man whom the king wants to honor and lead him mounted on the horse in the city plaza, proclaiming before him, 'This is what is done for the man whom the king wants to honor!'" (10) "At once, take the apparel and the horse," the king said to Haman, "as you have said, and do this to Mordecai the Jew who is stationed in the royal gateway complex. Do not omit anything of what

א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ג ויאמר המלך מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר

you have spoken.” (11) Haman took the apparel and the horse, and he dressed Mordecai and led him mounted on the horse, proclaiming before him, “This is what is done for the man whom the king wants to honor!” (12) Mordecai returned to the royal gateway complex, but Haman hurried home in grief, his head covered. (13) Haman told Zeresh his wife and all his friends what had happened to him. His advisors and Zeresh his wife said to him, “If Mordecai, before whom you have begun to fall, is of Jewish lineage, you will not overcome him. You will surely fall before him.” (14) While they were still speaking with him, the king’s eunuchs arrived, and they moved Haman hurriedly off to the banquet Esther had prepared.

דְּבַרְתָּ: יֵא וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מָרְדֳּכָי וַיַּרְכִּיבֵהוּ בַרְחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כֹּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ: יב וַיָּשָׁב מָרְדֳּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחָף אֶל־בֵּיתוֹ אַבֵּל וְחִפּוּי רֹאשׁ: יג וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְהוּדִים מָרְדֳּכָי אֲשֶׁר הַחֲלוּתָ לְנַפֵּל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: יד עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהַבִּיא אֶת־הָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

CHAPTER 7

(1) The king and Haman came to feast with Queen Esther. (2) On the second day during the wine course, the king asked Esther again, “What is your wish, Queen Esther? It shall be granted to you. And what is your request? Even up to half the kingdom, it shall be done.” (3) Queen Esther answered formally, “If I have found favor with the king, and if it pleases the king, may my life be granted to me as my wish and my people as my request. (4) For we have been sold, my people and I, to be destroyed, killed, and finished off. If we were to be sold off as male and female slaves, I would have kept silent, for the adversary is not worth the king’s trouble.” (5) Not knowing at first what to say, King Ahashveirosh asked Queen Esther, “Who is he and where is he who thought to do this?” (6) Esther replied, “The adversary and enemy is this wicked Haman!” Haman cringed in sudden terror before the king and the queen. (7) The king arose furiously from the wine course into the pavilion garden, while Haman stayed to plead for his life from Queen Esther, because he realized that in the king’s mind his fate was determined. (8) Now, when the king returned from the palace garden to the room for the wine banquet, Haman had flung himself on the divan on which Esther was reclining. The king exclaimed, “Does he mean to make a conquest of the queen with me in the palace?” As soon as the words left the king’s mouth, Haman turned pale. (9) Harbonah, one of the eunuchs attending the king, said, “In fact, there is a stake at Haman’s house fifty cubits high, which Haman made for Mordecai, whose words saved the king.” The king ordered, “Impale him on it!” (10) So they impaled Haman on the stake he had set up for Mordecai, and the king’s fury subsided.

א וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לְשִׂתוֹת עִם־אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה: ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם
הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַלַּיִן מִה־שְּׂאֵלְתָךְ אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וְתַנְתְּנִי לָךְ וּמִה־בִקְשֶׁתְךָ עַד־חֲצִי
הַמַּמְלָכוֹת וְתַעֲשֵׂ: ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וַתֹּאמֶר אִם־מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתְּנִי־לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִּי
וְעַמִּי בְּבִקְשֶׁתִּי: ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי
לְהִשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לַעֲבָדִים
וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּה
בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ
וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה
הוּא אֲשֶׁר־מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: ו וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמָן הִרְעֵה הַזֶּה וְהָמָן
נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ז וְהַמֶּלֶךְ קָם
בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַלַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהָמָן
עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי
רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:
ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל־בַּיִת | מִשְׁתֵּה
הַלַּיִן וְהָמָן נָפַל עַל־הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבֹּשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי
בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפוּ:
ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אַחָד מִן־הַסְּרִיסִים לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הֵעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמָן לְמַרְדֵּכִי
אֲשֶׁר דָּבַר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבַיִת הָמָן
גָּבַהּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו:
י וַיִּתְּלוּ אֶת־הָמָן עַל־הֵעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמַרְדֵּכִי
וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה:

CHAPTER 8

(1) On that very day, King Ahashveirosh gave Queen Esther the estate of Haman, the adversary of the Jews. Mordecai presented himself to the king, for Esther had revealed his relationship to her. (2) The king slipped off his signet ring, which he had taken back from Haman, and gave it to Mordecai. Esther put Mordecai in charge of Haman's estate. (3) Esther once again spoke to the king, falling at his feet, weeping, and imploring him to frustrate the wickedness of Haman and the plot he devised against the Jews. (4) The king extended his golden scepter to Esther, and she arose and stood before the king. (5) Esther said, very formally, "If it pleases the king and if I have found favor with him, if the matter seems right to the king, and if I am pleasing in his eyes, let a decree be inscribed to reverse the written instructions devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he inscribed to destroy the Jews in all the king's provinces. (6) For how can I bear to see the calamity that will befall my people? How can I bear to see the destruction of my kindred?" (7) King Ahashveirosh said to Queen Esther and to Mordecai the Jew, "I have given Haman's estate to Esther and had him impaled on a stake for attacking the Jews. (8) Now, you may issue what seems right in your eyes about the Jews in the king's name and seal it with the king's signet ring, for a writ that was inscribed in the king's name and sealed with the king's signet ring cannot be reversed." (9) The king's scribes were summoned at that time, the twenty-third of the third month, that is, the month of Sivan, and everything that Mordecai commanded was written for the Jews, the satraps, the governors, and the lords of the 127 provinces from India to Ethiopia, every

א ביום ההוא נתן המלך אֶחְשָׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר
הַמְּלִכָּה אֶת־בַּיִת הַמֶּן צָרַר הַיְהוּדִים
(הַיְהוּדִים) וּמְרֻדָּי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה
אֶסְתֵּר מֵהוּא־לָהּ: ב וְלִסֵּר הַמֶּלֶךְ
אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעָבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ
לְמְרֻדָּי וַתֵּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מְרֻדָּי עַל־בַּיִת
הַמֶּן: ג וַתּוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנֵּן־לוֹ לְהֶעָבִיר
אֶת־רַעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשְׁבֹתָיו אֲשֶׁר
חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים: ד וַיִּשָּׂט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר
אֵת שֵׁרֶבֶט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
וְאִם־מִצָּאתַי חֵן לִפְנָיו וְכִשֵּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו יִכְתֹּב לְהִשִּׁיב
אֶת־הַסְּפָרִים מַחְשְׁבֹת הַמֶּן בְּר־הַמְּדַתָּא
הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאֲבֹד אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: ו כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי
בָּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל
וְרֵאִיתִי בְּאֲבֹדן מוֹלְדָתִי: ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶחְשָׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה וּלְמְרֻדָּי הַיְהוּדִי
הַזֶּה בֵּית־הַמֶּן נִתְּנִי לְאֶסְתֵּר וְאֵתוֹ תִּלְוֵ
עַל־הַעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים
(בַּיְהוּדִים): ח וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּטוֹב
בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהִשִּׁיב: ט וַיִּקְרְאוּ
סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בְּעַת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
הוּא־חֹדֶשׁ סִיוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מְרֻדָּי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל

province in its own script and every people in its own language, and the Jews in their script and their language. (10) He wrote in the name of King Ahashveirosh and sealed with the king's signet ring. He dispatched written instructions by mounted couriers riding royal horses, of special breed:

(11) *The king has permitted the Jews in each and every city to assemble and preserve their lives to destroy, kill, and finish off any corps of people or province adversarial to them, even women and children, and their possessions to plunder, (12) on a particular day in all the provinces of King Ahashveirosh, on the thirteenth day of the twelfth month, that is, the month of Adar.*

(13) The text of the writ was to be issued as law in each and every province, publicly disclosed to all the peoples so that the Jews would be ready for that day to retaliate against their enemies. (14) The couriers riding royal horses set out at accelerated speed at the king's command, and the law was issued in the imperial acropolis of Shushan.

(15) Mordecai went out from the presence of the king in royal robes of tekhelet and white, with a coronet of gold and a cape of fine linen and purple. The city of Shushan was jubilant and joyful. (16) For the Jews, there was light and joy, happiness and honor. (17) And in each and every province and in each and every city, when the king's command and decree arrived, there was joy and happiness among the Jews, a banquet and holiday. Many people of the land sided with the Jews, for fear of the Jews had fallen upon them.

הָאֲחַשְׁוֵירוֹשׁ וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר
 | מֵהָדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
 מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשְׁנוֹ
 וְאֶל-הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל-שׁוֹנֵם: י וַיִּכְתֹּב
 בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח סָפְרַיִם בְּיַד הַרְצִיִם בְּסוּסִים רֹכְבֵי
 הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתַּרְנָנִים בְּנֵי הַרְמָכִים: י א אֲשֶׁר
 נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר
 לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְגֹּ
 וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם
 טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לָבוֹא: יב בְּיוֹם אֶחָד
 בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר
 לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר: יג פְּתִישְׁגֹּן
 הַכְּתָב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי
 לְכָל-הָעַמִּים וְלְהַלְוֹת הַיְהוּדָיִם (הַיְהוּדִים)
 עֲתוּדִים (עֲתִידִים) לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקָם
 מֵאִיְבֵיהֶם: יד הַרְצִיִם רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
 הָאֲחַשְׁתַּרְנָנִים יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר
 הַמֶּלֶךְ וַחֲדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּינָה:
 טו וּמֶרְדֵּכַי יָצָא | מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוֹשׁ
 מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֶר וְעֵטְרֵת זָהָב גְּדוּלָּה
 וְתַכְרִיז בּוֹץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשַׁן צָהֲלָה
 וְשִׂמְחָה*:

טז לַיהוּדִים הֵיטָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשׁ
 וַיִּקָּר: יז וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר
 וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ
 שִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב
 וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי-נִפְלַ
 פָּחַד-הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם*:

*It is customary for the congregation to recite this verse before the reader.

CHAPTER 9

(1) So on the thirteenth day of the twelfth month, that is, the month of Adar, when the king's order and law came to be carried out, that very day on which the enemies of the Jews had hoped to gain control over them, the opposite happened—the Jews themselves gained control over their enemies. (2) The Jews gathered in their cities throughout all the provinces of King Ahashveirosh to attack those who sought their doom. No one could withstand them because fear of them had fallen upon all the peoples. (3) All the lords of the provinces, the satraps, the governors, and the king's stewards were supporting the Jews because fear of Mordecai had fallen upon them. (4) For Mordecai was now prominent in the royal palace, and his fame was increasing in all the provinces, as he was growing more prominent. (5) The Jews struck at all their enemies with the sword, killing and destroying. They did to their enemies as they wished. (6) In Shushan, the imperial acropolis, the Jews killed and destroyed five hundred men,

- (7) and Parshandatha,
Dalphon,
Aspatha,
- (8) Poratha,
Adalia,
Aridatha,
- (9) Parmashta,
Arisai,
Aridai,
and Vayaztha,

(10) the ten sons of Haman, the son of Hammedatha, the adversary of the Jews, but they did not take any plunder.

א וּבַשָּׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא-תְּדַשׁ אֲדָר
בְּשִׁלּוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר-הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֹיְבֵי
הַיְהוּדִים לְשַׁלּוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּאוּ הוּא אֲשֶׁר
יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשָׂנְאֵיהֶם: ב נִקְהְלוּ
הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֶשׁ לְשַׁלַּח לֹד בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָּם וְאִישׁ
לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי-נָפַל פְּחָדָם
עַל-כָּל-הָעַמִּים: ג וְכָל-שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וְהָאֲחַשְׁוֵרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ מְנַשְׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים כִּי-נָפַל
פְּחַד-מְרֹדֶכִי עֲלֵיהֶם: ד כִּי-גָדוֹל מְרֹדֶכִי בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל-הַמְּדִינֹת כִּי-הָאִישׁ
מְרֹדֶכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ה וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים
בְּכָל-אֹיְבֵיהֶם מִפֶּת-חֶרֶב וְהָרַג וְאָבְדוּ וַיַּעֲשׂוּ
בְּשָׂנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: ו וּבְשׁוֹשָׁן הַבְּיָרָה הָרְגוּ
הַיְהוּדִים וְאָבְדוּ חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ:

- ז וְאֶת | פְּרִשְׁנַדְתָּא
וְאֶת | דַּלְפּוֹן
- ח וְאֶת | אֶסְפָּתָא:
וְאֶת | פּוֹרְתָא
- ט וְאֶת | אַדְלָא
וְאֶת | אַרִידְתָּא:
וְאֶת | פְּרַמְשֶׁתָּא
וְאֶת | אַרִיסַי
וְאֶת | אַרִידַי
וְאֶת | וַיִּזְתָּא:

י עֲשָׂרַת בְּנֵי הָמָן בְּרֵ-הַמְּדַתָּא צִרַר הַיְהוּדִים

(11) When the number of those killed in Shushan, the imperial acropolis, was reported to the king, (12) the king said to Queen Esther, "In the imperial acropolis of Shushan, the Jews killed and finished off five hundred men and the ten sons of Haman. What must they have done in the rest of the royal provinces! What is your wish? It shall be granted to you. What else is your request? It shall be fulfilled." (13) Queen Esther said, "If it pleases the king, may tomorrow also be given to Jews in Shushan to act according to this day's law, and may the ten sons of Haman be impaled on the stake." (14) The king gave orders that this should be done: the law was issued in Shushan, and Haman's sons were impaled. (15) The Jews in Shushan assembled again on the fourteenth day of the month of Adar. They killed three hundred men, but they did not take any plunder. (16) The rest of the Jews who were in the royal provinces assembled in self-defense and had respite from their enemies, killing 75,000 of them, but they did not take any plunder. (17) That was on the thirteenth day of Adar, and on the fourteenth day of Adar they recuperated. They made it a day for banqueting and festivity. (18) However, the Jews who were in Shushan assembled on the thirteenth and fourteenth of the month and recuperated on the fifteenth. They made it a day for banqueting and festivity. (19) This is why the countryside Jews who live in villages observe the fourteenth day of the month of Adar as a day of festivity and banqueting, as a holiday for sending presents to one another. (20) Mordecai wrote down all these events and sent written instructions to all the Jews in all the provinces of King Ahashveirosh, both near and far, (21) charging them to observe annually the fourteenth day and fifteenth day of Adar annually, (22) the same days on which the Jews had relief from their enemies and the same month that turned from grief to festivity and

הָרְגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יֵא בַיּוֹם הַהוּא בָּא מִסַּפֵּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיטְרָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיטְרָה חֲמִשָּׁה מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמוֹן בְּשֹׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה־שָּׂאֲלֶתֶךְ וַיִּנְתְּנוּ לָךְ וּמִה־בִּקְשֶׁתֶךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתְּנוּ גַם־מִחֹר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֶת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמוֹן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֹּו וְתִנְתְּנוּ דָת בְּשׁוֹשַׁן וְאֶת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הָמוֹן תִּתְּלוּ: טו וַיִּקְהָלוּ הַיהוּדָיִים (הַיְהוּדִים) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ | וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרוּג בְּשֵׁנֵאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יז בַּיּוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה: יח וְהַיְהוּדָיִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדָיִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרָזִים) הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים: כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לְהַנִּיחַ עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת

from mourning to a holiday, to make them days of banqueting and festivity, of sending presents to one another and gifts to the poor. (23) The Jews accepted the practice they had begun in accordance with Mordecai's letter. (24) For Haman, the son of Hammedatha the Agagite, the adversary of the Jews, had devised to destroy the Jews and had cast a *pur*, that is, a lot, to crush and destroy them. (25) But when Esther came before the king, he ordered, "With this written instruction, let the plan he devised for the Jews recoil on his own head," and they impaled him and his sons on a stake. (26) Therefore, they called these days Purim, from the word *pur*, and therefore, on account of all the matters related in this letter, what they had seen in this regard and what happened to them, (27) the Jews resolved and undertook, for themselves and their descendants and all those who join them, these two days without fail in the prescribed manner and proper season each and every year. (28) These days are remembered and observed in each and every generation, each and every family, each and every province, and each and every city, and these days of Purim will never lapse among the Jews nor their memory perish from their descendants.

יוֹם-חַמְשָׁה עֶשֶׂר בּוּ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה:
 כַּב כַּיָּמִים אֲשֶׁר-לָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲבִיֵיהֶם
 וְהֵחָדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדוּ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה
 וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמִל מִשְׁתָּה
 וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנֻנּוֹת
 לְאֲבִינָיִם: כִּג וְקִבַּל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הִחֲלוּ
 לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מְרִדְכַי אֲלֵיהֶם: כֹּד כִּי
 הָמוּ בְּוִן-הַמְּדֵתָא הָאֲגָגִי צִרַר כָּל-הַיְהוּדִים
 חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים לְאַבְדָם וְהַפֵּל פּוֹר הוּא
 הַגּוֹזֵל לְהַמָּס וּלְאַבְדָם: כֶּה וּבְבֹאֵהּ לְפָנַי
 הַמְּלֹךְ אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הִרְעָה
 אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ
 וְאֶת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ: כּו עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים
 הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל-שֵׁם הַפּוֹר עַל-כֵּן
 עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֻרָת הַזֹּאת וּמֵה-רָאוּ
 עַל-כִּכָּה וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: כֹּז קִיְמוּ וְקַבְּלוּ
 (וְקַבְּלוּ) הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל-זָרְעָם וְעַל
 כָּל-הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים
 אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּתַבְבֶּם וְכִזְמַנְבֶּם
 בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: כַּח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים
 וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ
 מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה
 לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא-יִסּוּף
 מִזָּרְעָם:

(29) Queen Esther, the daughter of Avihayil, and Mordecai the Jew wrote authoritatively to confirm this Purim letter a second time. (30) They sent letters to all the Jews in the 127 provinces in the kingdom of Ahashveirosh, words of “peace and faithfulness,” (31) to confirm these days of Purim at their proper season, just as Mordecai the Jew did, and now Queen Esther, just as they confirmed upon themselves and their descendants the fasts and their liturgy of grieving. (32) Esther’s command confirmed the regulations of Purim, and it was recorded in a written instruction.

כט וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת־אֲבִיתָיִל
וּמְרֻדְכַי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקוּף לְקַיִם אֶת
אֲגֻרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וַיְמַאֵה
מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:
לא לְקַיִם אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם
כְּאֲשֶׁר קִיִּם עֲלֵיהֶם מְרֻדְכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וְכְאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זְרָעָם
דְּבַרֵי הַצּוּמוֹת וְזַעֲקָתָם: לב וַיִּמְאַמֵּר אֶסְתֵּר
קַיִם דְּבַרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר:

CHAPTER 10

(1) King Ahashveirosh set a tax on the land and the coasts. (2) All his powerful and majestic acts, and the account of the elevation of Mordecai whom the king advanced—are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia? (3) For Mordecai the Jew ranked second to King Ahashveirosh. He was a great man among the Jews and was popular with the vast number of his brethren, seeking the good for his people, and promoted the welfare of their descendants.

א וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ (אֲחַשְׁוֵרֶשׁ |) מִסַּעֲדוֹתָיו
 עַל-הָאָרֶץ וְאֵיּוֹתָיו הַגְּדוֹלוֹת וְכָל-מַעֲשָׂה תְּקִפוֹ
 וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֳּכָי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ
 הַמֶּלֶךְ הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדְיָ וּפָרְסָה: ג כִּי | מֶרְדֳּכָי
 הַיְהוּדִי מְשֻׁנֶּה לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֶשׁ וְגִדּוֹל
 לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוֹ דָרֵשׁ טוֹב
 לַעֲמֹו וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-זֶרְעוֹ:*

**It is customary for the congregation to recite this verse before the reader.*

Coming soon in print from the Rabbinical Assembly: **Megillat Esther**, edited and with a *targum* (interpretive translation) by Martin Cohen. Translated by Pamela Barmash. Featuring commentary by diverse rabbinic voices from the Conservative movement.